

Ministerstvo spravedlnosti ČR

Vyšehradská 424/16

128 10 Praha 2

ID DS: kq4aawz

Sp. zn.: MSP-543/2016-OSV-OSV

Žadatel:

Tomáš Pecina, nar. 21. 4. 1966

Slezská 1668/56

120 00 Praha 2

ID DS: whehjsc

Rozklad

žadatele proti rozhodnutí ministerstva spravedlnosti ze dne 22. května 2018, č. j. MSP-543/2016-OSV-OSV/28, podaný podle ustanovení § 16 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „InfZ“)

Elektronicky

Bez příloh

I. Rekapitulace

[1] Žádostí ze dne 14. června 2016 žadatel povinný subjekt požádal o poskytnutí kompletních a aktualizovaných dat informačního systému *infoSoud*, z nichž jsou generovány výstupy pro přehled soudních jednání nařízených v následujících 30 dnech, dostupný z portálu ministerstva spravedlnosti *infoSoud* na adrese <http://infosoud.justice.cz>.

[2] Rozhodnutím ministerstva spravedlnosti ze dne 22. května 2018, č. j. MSP-543/2016-OSV-OSV/28 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), povinný subjekt žádost z důvodů podle § 4a odst. 1 ve spojení s § 2 odst. 4 a § 15 odst. 1 InfZ odmítl.

[3] Neboť napadené rozhodnutí je nezákonné, žadateli nyní nezbývá než podat němu v celém rozsahu

r o z k l a d

podle ustanovení § 16 odst. 1 InfZ a § 152 správního řádu a navrhnout, aby ministr napadené rozhodnutí zrušil a vrátil věc povinnému subjektu k novému projednání a rozhodnutí.

II. Odvolací body

[4] Povinný subjekt v napadeném rozhodnutí tvrdí, že „*není schopen bez vynaložení nepřiměřeného dodatečného úsilí provádět pravidelný hromadný export požadovaných dat, který je za situace, kdy není původcem požadovaných informací, nezbytnou podmínkou pro vyhovění žadatelově žádosti. Povinný subjekt z identických důvodů současně nemůže žádosti vyhovět jiným alternativním způsobem, neboť jeho role při publikaci informací o nařízených soudních jednáních spočívá pouze v servisní činnosti a poskytování základní technické podpory.*“

[5] Takové odůvodnění však nemůže obstát, neboť je zřejmé, že popsaný stav neodpovídá skutečnosti.

[6] Povinný subjekt je provozovatelem internetového portálu *infoSoud*, na němž jsou všechny žadatelem požadované informace dostupné, arci v podstatně restringované podobě: vyhledávat lze pouze v časovém rozpětí následujících 30 dnů a je třeba zadat buď datum a jednací síň, anebo spisovou značku hledaného jednání.

[7] S pravděpodobností hraničící s jistotou tedy povinný subjekt disponuje všemi potřebnými údaji ve své vlastní databasi (CSLAV), a ani kdyby tomu tak nebylo, je v jeho silách všechny tyto údaje si v reálném čase opatřit z podřízených informačních systémů.

[8] Dále povinný subjekt namítá, že „nezbytnou podmínkou pro vyhovění žadatelově žádosti je [...] provedení úprav v aplikacích InfoJednání a CSLAV (centralizovaný zdroj dat), přičemž nelze vyloučit, že v souvislosti s těmito zásahy by bylo třeba provést úpravy též v dalších informačních systémech využívaných jednotlivými soudy.“ Žadatel se v tomto bodě odvolává na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 5. ledna 2018, č. j. 6 A 52/2016-25,¹ ve kterém se soud zabýval požadavkem na poskytnutí vzdáleného přístupu k aktuálním strojově čitelným informacím o poloze tramvají a autobusů pražské městské hromadné dopravy, včetně dokumentace (metadat) předmětných datových rozhraní.

[9] Městský soud v tomto rozhodnutí judikoval (§ 18):

„V nyní posuzované věci je tak zřejmé, že požadovanou informaci žalovaný má k dispozici (jak plyne i z odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde žalovaný popisuje funkčnost obou systémů). Pokud takovou informaci má v jiné formě, resp. jí disponuje spolu s dalšími jinými informacemi, které nebyly předmětem žádosti, pak je musí oddělit a poskytnout. Argumentace žalovaného ohledně nutnosti ručního zásahu do těchto údajů (a tím reálně nepředstavitelného objemu podle názoru soudu zbytečné práce), tak nemůže obstát – požadované informace, pokud jsou ve formě shromažďované informace v řídicím systému, je technicky možné oddělit a tím tedy poskytnout. Pochopitelně, vzhledem k tomu, o jaké objemy dat se jedná a o skutečnost, že žalobce požadoval přístup k těmto datům do budoucna, je ruční provádění této činnosti naprosto nevhodné a nesmyslné. Na druhou stranu je však možné softwarové řešení, které tyto informace oddělí a poskytne je tak. Odmítnutí takového řešení nelze zdůvodňovat tím, že by úprava řídicích systémů znamenala pro povinný subjekt nepřiměřenou zátěž – tímto argumentem by mohla být odmítnuta jakákoliv žádost o poskytnutí informací. Určitou zátěž taková úprava jistě bude představovat, to však není důvod pro odmítnutí poskytnutí informace, ale např. pro postup (zmíněný i ve shora citovaném rozsudku Nejvyššího správního soudu) podle ust. § 17 zákona o informacích (když za současného právního stavu lze požadovat tuto úhradu pouze za v zákoně uvedené náklady).“

[10] Podobnou argumentaci je na místě vést i ve věci rozhodované: jestliže povinný subjekt z dat, jimiž disponuje, generuje výstupy v podobě přístupné přes vyhledávací rozhraní, představuje jen minimální objem práce vytvořit z těchto dat alternativní výstup v té podobě, v jaké požaduje žadatel. Žadatel jakožto osoba, která sama provozuje informační systém justičních dat, odhaduje pracnost úpravy na nejvýš 1–2 hodiny práce příslušného odborníka, a to včetně vytvoření jednotkových testů a úpravu stávající dokumentace.

¹http://www.nssoud.cz/files/EVIDENCNI_LIST/2016/6A_52_2016_11_20180122115201_prevedeno.pdf

III. Závěrečný návrh

Ze všech těchto důvodů je tak na místě navrhnout, aby ministr spravedlnosti napadené rozhodnutí **z r u š i l** a vrátil věc povinnému subjektu k novému projednání a rozhodnutí.

V Praze dne 22. května 2018

Tomáš Pecina

